

ДИРЕКТИВА 87/217/ЕИО НА СЪВЕТА

от 19 март 1987 година

относно предотвратяването и намаляването на замърсяването на околната среда с азбест

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-конкретно членове 100 и 235 от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент²,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет³,

като има предвид, че последователни програми за действие на Европейските общности⁴ по въпросите за околната среда поставят специално ударение върху значението на предотвратяването и намаляването на замърсяването на околната среда; като има предвид в този контекст, че азбестът е сред замърсителите от първа категория, които трябва да бъдат изследвани по отношение на своята токсичност и потенциално сериозно влияние върху човешкото здраве и околната среда;

като има предвид, че Директива 83/478/ЕИО на Съвета⁵, вмъкната в Директива 76/769/ЕИО⁶, последно изменена с Директива 85/467/ЕИО⁷, съдържа разпоредби, които ограничават пускането на пазара и употребата на крокидолит (син азбест) и на продукти, съдържащи крокидолитни влакна, както и специални разпоредби относно етикетирването на продукти, съдържащи азбест;

като има предвид, че Директива 83/477/ЕИО на Съвета⁸ съдържа разпоредби относно защитата на работниците от рисковете, свързани с излагането им на действието на азбеста при работа с него;

като има предвид, че Директива 84/360/ЕИО⁹ съдържа разпоредби относно борбата срещу замърсяването на въздуха от промишлени съоръжения;

като има предвид, че държавите-членки трябва да вземат мерки, необходими за намаляването при източника или предотвратяването на емисиите на азбест във въздуха, изливането на азбест във водна среда и изхвърлянето на азбестови отпадъци в твърдо състояние, доколкото това е възможно;

¹ ОВ С 349, 31.12.1985 г., стр. 27.

² Становище, издадено на 9 март 1987 г. (още не е публикувано в *Официален вестник*).

³ ОВ С 207, 18.8.1986 г., стр. 21.

⁴ ОВ С 112, 20.12.1973 г., стр. 1 и ОВ С 46, 17.2.1983 г., стр. 1.

⁵ ОВ L 263, 24.9.1983 г., стр. 33.

⁶ ОВ L 262, 27.9.1976 г., стр. 201.

⁷ ОВ L 269, 11.10.1985 г., стр. 56.

⁸ ОВ L 263, 24.9.1983 г., стр. 25.

⁹ ОВ L 188, 16.7.1984 г., стр. 20.

като има предвид, че е необходимо да се предостави нужния период от време за прилагането на тези мерки във вече съществуващите заводи;

като има предвид, че държавите-членки трябва да имат възможността, като спазват разпоредбите на Договора, да въвеждат по-строги разпоредби с оглед опазване на здравето и на околната среда;

като има предвид, че наличието на несъответствия между разпоредбите, които вече са в сила в държавите-членки, или разпоредбите, които са изменени, относно контрола на замърсяването от промишлени съоръжения, може да създаде неравностойни условия на конкуренция и по този начин да повлияе пряко върху функционирането на общия пазар; като има предвид, че във връзка с това е необходимо да се сближи законодателството в тази област в съответствие с член 100 от Договора;

като има предвид, че намаляването на замърсяването с азбест служи и в подкрепа на една от целите на Общността по отношение на опазването и подобряването на околната среда; като има предвид, въпреки това, че за целите на настоящото в Договора не са изрично предвидени специални правомощия, и че следователно е необходимо позоваване и на член 235,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

1. Целта на настоящата директива е да определи мерки и да добави вече влезли в сила разпоредби, с цел предотвратяване и намаляване на замърсяването с азбест с оглед на опазването на човешкото здраве и защитата на околната среда.
2. Настоящата директива се прилага, без да се накърняват разпоредбите, посочени в Директива 83/477/ЕИО.

Член 2

За целите на настоящата директива:

1. Под азбест се разбират следните влакнести силикати:

- крокидолит (син азбест),
- актинолит,
- антофилит,
- хризотил (бял азбест),
- амозит (кафяв азбест),
- тремолит.

2. Под суров азбест се разбира:

продуктът, получен при първичното раздробяване на азбестовата руда.

3. Под употреба на азбест се разбира:

Дейности, които включват боравенето с количества, по-големи от 100 килограма суров азбест годишно, и които са свързани с:

а) производството на сурова азбестова руда, с изключение на всеки процес, пряко свързан с добиването на рудата, и/или

б) производството и промишлената обработка на следните продукти, при което се използва суров азбест: азбесто-цимент или азбесто-циментни продукти, азбесто-фрикционни продукти, азбестови филтри, азбестови тъкани, азбестова хартия и картон, азбестови свързващи, опаковъчни и подсилващи материали, азбестови подови настилки, азбестови пълнежи.

4. Под работа с продукти, съдържащи азбест, се разбира:

Дейности, различни от употребата на азбест, в резултат на които е възможно отделянето на азбест в околната среда.

5. Под отпадни продукти се разбира:

Всяка субстанция или предмет, отговарящи на определението в член 1 на Директива 75/442/ЕИО¹.

Член 3

1. Държавите-членки вземат мерките, необходими да се постигне намаляването при източника или предотвратяването на емисиите на азбест във въздуха, изливането на азбест във водна среда и изхвърлянето на азбестови отпадъци в твърдо състояние, доколкото това е възможно. В случаите на употреба на азбест, тези мерки трябва да са свързани с използването на най-добрите налични технологии, които не са свързани с прекомерно високи разходи и в които при необходимост се включват рециклиране или преработка.

2. В случаите, отнасящи се до съществуващи заводи, се прилага изискването, посочено в параграф 1, че за намаляването и прекратяването на емисиите на азбест във въздуха следва да бъдат използвани най-добрите налични технологии, които не са свързани с прекомерно високи разходи, като се взимат под внимание елементите, посочени в член 13 на Директива 84/360/ЕИО.

Член 4

1. Без да накърняват разпоредбите на член 3, държавите-членки вземат необходимите мерки с оглед концентрацията на азбест, отделен във въздуха чрез изпускателните тръби по време на употребата на азбест, да не надвишава крайната стойност от 0,1 мг/м³ (милиграма азбест за м³ отделен въздух).

2. Държавите-членки могат да освобождават от задължението, посочено в параграф 1, заводите, отделящи по-малко от 5 000 м³/час общо отделени газове, където отделеният във въздуха азбест не превишава 0,5 г за час по всяко време при нормални работни условия.

¹ ОВ L 194, 25.7.1975 г., стр. 47.

Когато се прилага горното освобождаване, компетентните власти на държавите-членки вземат съответните мерки крайните граници, уточнени в алинея първа да не бъдат надвишавани.

Член 5

Държавите-членки вземат необходимите мерки с оглед на това:

а) да бъдат рециклирани всички отпадни води, получени при производството на азбесто-цимент. В случаите, когато подобно рециклиране не е икономически изгодно, държавите-членки вземат необходимите мерки с оглед изхвърлянето на течни отпадни продукти, съдържащи азбест, да не доведе до замърсяване на водни площи или на други участъци, включително на въздуха.

За тази цел:

– важи крайната стойност от 30 грама общо разтворено вещество за м³ отделени отпадни води;

– компетентните органи на държавите-членки уточняват, поотделно за всеки завод, обема на отпадните продукти, отделяни във водата, спрямо общото количество отделено разтворено вещество за всеки тон от продукта, като вземат предвид специфичното положение на завода.

Тези ограничения важат за мястото, където отпадните води напускат завода.

б) да бъдат рециклирани всички отпадни води, получени при производството на азбестова хартия или картон.

Независимо от това, отделянето на отпадни води, съдържащи не повече от 30 грама разтворено вещество за м³ вода, може да се разрешава по време на рутинна профилактика или поддръжка на завода.

Член 6

1. Държавите-членки вземат всички необходими мерки, за да гарантират, че през равни периоди от време се правят измервания на емисиите във въздуха и на отделяните отпадни води от съоръженията, за които се отнасят крайните стойности, посочени в членове 4 и 5.

2. С цел проверка и съгласуване с горепосочените крайни стойности, процедурите и методите на вземане на проби и анализ отговарят на описаните в приложението или на друга процедура или метод, даващи равнозначни резултати.

3. Държавите-членки уведомяват Комисията относно процедурите и методите, които използват, прилагайки и съответната информация, за да се прецени доколко тези процедури и методи са уместни. Въз основа на тази информация Комисията ще прави периодични прегледи на равнозначността на различните процедури и методи и докладва на Съвета пет години след уведомлението за директивата.

Член 7

Държавите-членки вземат мерките, необходими, за да гарантират, че:

- дейностите, включващи работа с продукти, съдържащи азбест, не водят до сериозно замърсяване на околната среда с азбестови влакна или прах;
- разрушаването на сгради, структури и съоръжения, съдържащи азбест и изнасянето оттам на азбест или на материали, съдържащи азбест, при което се освобождават азбестови влакна или прах, не води до сериозно замърсяване на околната среда с азбест; с оглед на това те се уверяват, че работният план, посочен в член 12 от Директива 83/477/ЕИО, предвижда въвеждането за тази цел на всички необходими предпазни мерки.

Член 8

Без да накърняват разпоредбите на Директива 78/319/ЕИО¹, последно изменена чрез Акта за присъединяване от 1985 г., държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират:

- че при пренасянето и отлагането на отпадни продукти, съдържащи азбестови влакна или прах, такива влакна или прах не могат да бъдат изпускани във въздуха, а също така разливането на течности, които могат да съдържат азбестови влакна, е невъзможно;
- че се предотвратява замърсяването на околната среда с азбестови частици на местата, където отпадни продукти, съдържащи азбестови влакна или прах, се изнасят на специални за целта, узаконени сметища, като тези отпадни продукти се третират, опаковат или покриват по такъв начин, в съответствие с местните условия, че да се предотврати отделянето на азбестови частици в околната среда.

Член 9

Държавите-членки могат, с цел защита на здравето и околната среда, да въведат разпоредби, които са по-строги от тези в настоящата директива, като ги съгласуват с условията, установени в Договора.

Член 10

Процедурата, предвидена в членове 11 и 12, се въвежда с цел адаптиране на приложението към техническия прогрес, като следи за всякакви промени в методите на вземане на проби и анализ, споменати в приложението. Това адаптиране не трябва да води до никаква пряка или косвена промяна на крайните стойности, посочени в членове 4 и 5.

Член 11

¹ ОВ L 84, 31.12.1978 г., стр. 43.

Създава се Комитет за адаптиране на настоящата директива към научния и технически прогрес, наричан по-долу "Комитетът", състоящ се от представители на държавите-членки и председателстван от представител на Комисията.

Комитетът приема свой процедурен правилник.

Член 12

1. Когато трябва да се следва процедурата, посочена в настоящия член, председателят отнася въпроса до Комитета, по собствена инициатива или по искане на представител на държава-членка.

2. Представителят на Комисията предоставя на Комитета проект на мерките, които трябва да бъдат взети. Комитетът излиза със становище по проекта в рамките на такъв период от време, какъвто определи председателят в зависимост от спешността на въпроса. Становището се приема с мнозинство от 54 гласа, като гласовете на държавите-членки се претеглят според условията в член 148, параграф 2 от Договора. Председателят не гласува

3. а) Комисията приема планираните мерки, когато те са съгласувани със становището на Комитета.

б) Когато планираните мерки не са съгласувани със становището на Комитета или такова становище липсва, Комисията незабавно предоставя на Съвета предложение относно мерките, които трябва да бъдат взети. Съветът взема решение с квалифицирано мнозинство.

Ако до изтичането на три месеца от датата на отнасяне на въпроса пред него Съветът не е приел никакви мерки, Комисията приема предложените мерки и ги прилага незабавно.

Член 13

1. Комисията периодично прави сравнителна оценка на прилагането на настоящата директива от държавите-членки. За тази цел държавите-членки предоставят на Комисията цялата съответна информация. Спазва се поверителният характер на предоставената информация.

2. При необходимост, имайки предвид развитието на познанието в областта на медицината и техническия прогрес, Комисията предоставя допълнителни предложения, насочени към предотвратяване и намаляване на замърсяването с азбест, с оглед на интересите в областта на опазването на човешкото здраве и околната среда.

Член 14

1. В съответствие с параграф 2, държавите-членки привеждат в действие законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за привеждане в

съответствие с настоящата директива, не по-късно от 31 декември 1988 г. Те незабавно уведомяват за това Комисията.

2. Държавите-членки приемат и публикуват разпоредбите, необходими за привеждане в съответствие с членове 4 и 5, възможно най-бързо и във всички случаи не по-късно от 30 юни 1991 г., за заводите, построени или одобрени преди датата, посочена в параграф 1.

3. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на разпоредбите от националните си законодателства, приети от тях в приложното поле на настоящата директива.

Член 15

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 19 март 1987 година.

За Съвета:
Председател
M. SMET

ПРИЛОЖЕНИЕ

МЕТОДИ НА ВЗЕМАНЕ НА ПРОБИ И АНАЛИЗ

А. ОТДЕЛЯНЕ НА ОТПАДНИ ВОДИ

Референтният метод на анализ за определяне на общото разтворено вещество (поддаващо се на филтрация вещество от неугаената проба), изразено в mg/l, е филтриране през 0,45 mm филтърна мембрана, сушене на 105 °C и претегляне¹.

Пробите следва да се вземат по такъв начин, че да са представителни за отделените води за 24-часов период.

Това определяне следва да се провежда с прецизност² ± 5% и точност² ± 10%.

Б. СПЕЦИФИКАЦИИ, СПАЗВАНИ ПРИ ИЗБОР НА МЕТОД ЗА ИЗМЕРВАНЕ НА ЕМИСИИТЕ ВЪВ ВЪЗДУХА

І. Гравиметричен метод

1. Избраният метод е гравиметричен метод, чрез който е възможно измерването на общото количество прах, отделен през изпускателните тръби.

Под внимание се взема концентрацията на азбест в праха. Когато са необходими измервания на концентрацията, концентрацията на азбест в праха се измерва или оценява. Контролните органи определят периодичността на подобни измервания според характеристиките на завода и неговата продукция, но в началото това трябва да става най-малко на всеки шест месеца. Ако дадена страна-членка установи, че концентрацията не показва значителни колебания, честотата на измерванията може да бъде намалена. Когато не се правят периодични измервания, крайните стойности, определени в член 4 от директивата, се прилагат към общата емисия на прах.

Вземането на проби става преди каквото и да било разреждане на измервания поток.

2. Вземането на проби се провежда с прецизност ± 40% и точност ± 20% на крайната стойност. Границата на откриване трябва да е 20%. Вземат се минимум две измервания при еднакви условия с цел да се провери дали съответстват на крайната стойност.

3. Работа на инсталацията

Измерванията са валидни, само ако вземането на проби става по време на нормален режим на работа на инсталацията.

4. Избор на място за вземане на проби

Вземането на проби става на място, където има ламинарен въздушен поток. Доколкото е възможно, трябва да се внимава да се избягва турбуленцията, както и препятствия, които биха нарушили въздушния поток.

5. Изискуеми изменения за вземане на проби

¹ Виж приложение III към Директива 82/883/ЕИО (ОВ L 378, 31.12.1982 г., стр. 1).

² Тези точки са дефинирани в член 2 от Директива 79/869/ЕИО (ОВ L 271, 29.10.1979 г., стр. 44), изменена с Директива 81/855/ЕИО (ОВ L 319, 7.11.1981 г., стр. 16).

В тръбите, където се вземат пробите, се правят подходящи отвори и се осигуряват подходящи платформи.

6. Необходими измервания преди вземане на проби

Преди да се започне с вземането на проби, е необходимо да се измерят температурата и налягането на въздуха и скоростта на потока в тръбата. Температурата и налягането на въздуха нормално се измерват покрай линията на вземане на проби при нормална скорост на потока. При изключителни условия трябва да се измерва и концентрацията на водни пари, така че резултатите да бъдат съответно коригирани.

7. Общи изисквания за процедурата на вземане на проби

Процедурата изисква въздушна проба от тръба, по която минават емисиите от азбестов прах, да бъде прекарана през филтър и азбестовото съдържание в праха да се задържи във филтъра, за да бъде измерено.

Линията на вземане на проби първо се проверява дали не пропуска въздух и дали няма изтичания, които могат да доведат до измервателни грешки. Главата на уреда за вземане на проби внимателно се изолира и се включва помпата му. Стойностите на изтичане не надхвърлят 1% от нормалния поток, където се вземат пробите.

Нормално вземането на проби се осъществява при изокINETИЧНИ условия.

Продължителността на вземането на проби зависи от типа наблюдаван процес и използваната линия, като времето на вземане на проби следва да е достатъчно за събирането на достатъчно количество материал за претегляне. То е представително за целия наблюдаван процес.

Когато филтърът на уреда за вземане на проби не е в непосредствена близост до главата, изключително важно е да се съберат и материалите, отложени по сондата.

Главата на уреда за вземане на проби и броят на местата, от които се вземат проби, се определят в съответствие с приетия национален стандарт.

8. Естество на филтъра на уреда за вземане на проби

Избира се филтър, подходящ за техниката на анализ. За гравиметричния метод са препоръчителни филтри от фибростъкло.

Изисква се минимална ефикасност на филтъра 99%, както е определено по отношение на DOP теста с използване на аерозол с частици с диаметър 0,3 µm.

9. Претегляне

Използва се подходяща везна с висока степен на точност.

С цел постигане на точността, необходима за претеглянето, е изключително важно филтрите да се настроят преди и след вземането на пробите.

10. Изразяване на резултатите

В допълнение на данните от измерванията, в резултатите фигурират и данните за температурата, налягането и потока, както и всякаква подходяща информация, като например диаграма на разположението на точките, където са взети пробите, размерите на тръбите, обемите на пробите и изчислителния метод, чрез който са получени резултатите. Тези резултати се дават за нормални температура (273 K) и налягане (101,3 kPa).

II. Метод на броимите влакна

Когато се използват процедури за броене на влакната с цел проверка и съгласуване с крайните стойности в член 4 от директивата, в съответствие с разпоредбите в член 6, параграф 3 от директивата, може да се използва следният конверсионен фактор: две влакна/ml към $0,1 \text{ mg/m}^3$ азбестов прах.

За целите на директивата, влакното се дефинира като който и да е обект с дължина по-голяма от 5 μm , широчина по-малка от 3 μm и с отношение дължина/широчина по-голямо от 3/1, който е броим по фазово контрастна оптична микроскопия при използване на Европейския референтен метод, описан в приложение I към Директива 83/477/ЕИО.

Методът на броимите влакна отговаря на следните изисквания:

1. Чрез метода трябва да е възможно измерването на концентрацията на броимите влакна в емитираните газове.

Контролните власти определят периодичността на подобни измервания според характеристиките на завода и неговата продукция, но това трябва да става най-малко на всеки шест месеца. Когато не се правят периодични измервания, крайните стойности, определени в член 4 от директивата, се прилагат към общата емисия на прах.

Вземането на проби става преди каквото и да било разреждане на измервания поток.

2. Работа на инсталацията

Измерванията са валидни, само ако вземането на проби става по време на нормален режим на работа на инсталацията.

3. Избор на място за вземане на проби

Вземането на проби става на място, където има ламинарен въздушен поток. Доколкото е възможно, трябва да се внимава да се избягва турбуленцията, както и препятствия, които биха могли да нарушат въздушния поток.

4. Изискуеми изменения за вземане на проби

В тръбите, където се вземат пробите, се правят подходящи отвори и се осигуряват подходящи платформи.

5. Необходими измервания преди вземане на проби

Преди да се започне с вземането на проби, е необходимо да се измерят температурата и налягането на въздуха и скоростта на потока в тръбата. Температурата и налягането на въздуха нормално се измерват покрай линията на вземане на проби при нормална скорост на потока. При изключителни условия трябва да се измерва и концентрацията на водни пари, така че резултатите да бъдат поправени съответно.

6. Общи изисквания за процедурата на вземане на проби

Процедурата изисква въздушна проба от тръба, по която минават емисиите от азбестов прах, да бъде прекарана през филтър и броимите азбестови влакна в праха да се задържат във филтъра, за да бъдат измерени.

Линията на вземане на проби първо се проверява дали не пропуска въздух и дали няма изтичания, които да доведат до измервателни грешки. Главата на уреда за вземане на проби внимателно се изолира и се включва помпата му. Стойностите на изтичане не надхвърлят 1% от нормалния поток, където се вземат пробите.

Пробите се вземат вътре в тръбата при изокINETИЧНИ условия.

Продължителността на вземането на проби зависи от типа наблюдаван процес и размера на дюзата на уреда. Времето на вземане на проби трябва да е достатъчно за събирането на достатъчно количество материал – между 100-600 броими азбестови влакна/mm². Това е представително за целия наблюдаван процес.

Главата на уреда за вземане на проби и броят на местата, от които се вземат проби се определят в съответствие с приетия национален стандарт.

7. Естество на филтъра на уреда за вземане на проби

Избира се филтър, подходящ за техниката на измерване. За метода на броимите влакна са препоръчителни мембранни филтри (смесени целулозни или целулозонитратни естери) с номинален размер на порите 5 μm, с отпечатани квадратчета и диаметър 25 mm.

Изисква се минимална ефикасност на филтъра 99% по отношение на броимите азбестови влакна.

8. Преброяване на влакната

Методът за преброяване на влакната съответства на Европейския референтен метод, описан в приложение I към Директива 83/477/ЕИО.

9. Изразяване на резултатите

В допълнение към данните от измерванията, в резултатите фигурират и данните за температурата, налягането и потока, както и всякаква подходяща допълнителна информация, като например диаграма на разположението на точките, където са взети пробите, размерите на тръбите, обемите на пробите и изчислителния метод, чрез който са получени резултатите. Тези резултати се дават за нормални температура (273 K) и налягане (101,3 kPa).